

Der er enighed om, at en væsentlig del af den amtskommunale udgift, der direkte kan henføres til opgaveområdet, er konteret på hovedkonto 6. De direkte henførbare udgifter på hovedkonto 6 vurderes af Trafik- og Energiministeriet at være i størrelsesordenen 300 mio. kr., men kan først endelig opgøres og fordeles, når der er tages stilling til den samlede fordeling af de amtskommunale administrationsudgifter på hovedkonto 6.

Regeringen vil søge tilslutning til den endelige regulering af amternes og kommunernes økonomi i forbindelse med den lovgivning, som fastlægger ændringerne i den kommunale finansiering, herunder tilskuds- og udligningssystemet. Denne lovgivning fremsættes i folketingssamlingen 2005/06.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering, som har vurderet, at forslaget ikke indeholder økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget er derfor ikke forelagt et af Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspaneler.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Ved offentlig servicetrafik forstås trafik, som private virksomheder ikke ville påtage sig i egen forretningsmæssig interesse eller i hvert fald ikke i samme omfang eller på samme vilkår. Definitionen på offentlig servicetrafik er dermed i overensstemmelse med EF-retten, hvor ”forpligtelser til offentlig service” i Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 af 26. juni 1969 om medlemsstaternes fremgangsmåde med hensyn til de med begrebet offentlig tjeneste forbundne forpligtelser inden for sektoren for transporter med jernbane, ad landeveje, og sejlbare vandveje, som ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1893/91 af 20. juni 1991 (”forordning 1191/69”), er defineret som ”forpligtelser, som transportvirksomheden ikke ville påtage sig i egen forretningsmæssig interesse eller i hvert fald ikke i samme omfang og ikke på samme betingelser”. Der er med andre ord tale om trafik, der - samlet set - ikke kan drives kommercielt.

Forordning 1191/69 stiller bl.a. krav om, at når transportvirksomheder både præsterer tjenesteydelser, der er omfattet af en forpligtelse til offentlig tjeneste, og udfører andre aktiviteter, skal der være en regn-

skabsmæssig adskillelse mellem aktiviteterne uden overførselsadgang fra eller til regnskaberne for offentlig service. Forordningen stiller derudover krav til fastsættelsen af myndighedernes ydelse af kompensation (betaling) for de udførte offentlige serviceforpligtelser samt en årlig efterregulering heraf, en klar definition af offentlig serviceforpligtelserne samt formelle krav til de indgåede kontrakter. Det fremgår af forordningen, at underretningsskiftet i statsstøttesager efter EF-traktatens artikel 88, stk. 3, ikke gælder med hensyn til kompensationsydelser efter forordningen.

Kontrakter om buskørsel er endvidere omfattet af udbudskravet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (”forsyningsvirksomhedsdirektivet”), der er gennemført i dansk ret ved bekendtgørelse nr. 936 af 16. september 2004 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester. Det betyder, at der skal foretages udbud i det omfang, offentlige myndigheder ønsker at indgå kontrakter om buskørsel med busvognmænd, hvor kontrakternes værdi overstiger en tærskelværdi på 499.000 EUR, svarende til ca. 3.750.000 kr. Den anslåede værdi af en kontrakt beregnes på grundlag af det samlede beløb, der efter ordregiverens skøn skal betales, eksklusiv moms.

Offentlige myndigheder kan endvidere vælge at udbyde kontrakter om offentlig servicetrafik med bus og tog, der falder uden for forsyningsvirksomhedsdirektivets udbudskrav.

Offentlige myndigheder skal ved indgåelsen af udbudte kontrakter ikke følge reglerne i forordning 1191/69's afdeling II, III og IV om myndighedernes ydelse af kompensation (betaling) for de udførte offentlige serviceforpligtelser samt en årlig efterregulering heraf. Forordningens øvrige bestemmelser, herunder bestemmelserne i afsnit V, er gældende også for udbudte kontrakter. For kontrakter indgået uden forudgående udbud gælder forordningens afdeling II, III og IV, herunder bestemmelserne om fastsættelsen af kompensationens størrelse. Det følger af forordning 1191/69, at medlemsstaterne kan undtage virksomheder, hvis aktiviteter udelukkende omfatter transportydelser i byer, forstæder eller regioner, fra forordningens anvendelsesområde. Det fremgår af EF-Domstolens dom af 24. juli 2004 i sag C-280/00, Altmark Trans, at medlemsstaternes eventuelle undtagelser fra forordningens anvendelsesområde skal være fastsat klart, jf. dommens præmisser 43-66 (navnlig præmis 57 og 58). Der er ikke i dansk ret gjort undtagelser for